

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.347/2012/8. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr.K. A. (címe) pártfogó ügyvéd által képviselt felperes neve (címe) felperesnek, a dr. Kiss Éva (címe) ügyvéd által képviselt Kórház (címe) alperessel szemben egészségügyi dokumentáció kiadása iránt indított perében a Miskolci Törvényszék 21.P.22.643/2011/5. számú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett és 11. sorszám alatt kiegészített fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett részét a 11 500 Ft vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasító rendelkezés vonatkozásában hatályon kívül helyezi és ebben a részben a pert megszünteti. A felperes által az alperesnek fizetendő perköltség összegét 11 973 (tizenegyezer-kilencszázhetvenhárom) Ft-ra leszállítja azzal, hogy annak megfizetésére a felperes 15 napon belül köteles. Mellőzi a pártfogó ügyvéd díjának viselésére vonatkozó megállapítást, egyebekben pedig az ítéletet helybenhagyja azzal a pontosítással, hogy a 2007. január hó 7. napi orvosi dokumentáció helyett a 2000. január hó 7. napi orvosi dokumentációt kell érteni.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 6 350 (hatezer-háromszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

"X-n" a "X" Megyei Jogú Város Közgyűlésének VII-111/4.808/1996. számú határozata alapján kerültek kialakításra a fogorvosi körzetek 1996. július hó 1. napi hatállyal. A felnőtt lakosság ellátására 40 fogorvosi körzeti szolgálat került kialakításra, így a **"D"** Kórházhoz tartozó rendelőintézetben 12 felnőtt főállású fogorvosi szolgálat működött, azokhoz a 15., 16., 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24, 25. és 26. számú körzetek tartoztak. A **"T"** utca a

22. körzethez tartozott, a **"B"** utca pedig a 38/a. számú körzethez. A 38. számú körzet ellátására a fogorvosi magángyakorlatot is folytató **"D" Kft.** volt köteles 1997. október hó 15. napjától kezdődően.

A felperes fogorvosi kezelését a X Megyei Jogú Város Önkormányzatának **"D"** Kórház és Rendelőintézetében **dr. K. Á.** 1999. július hó 30. és augusztus hó 2. napjain, **dr. P. M.** 1998. november hó 25. napján, **dr. A. E.** 1999. szeptember hó 6. és 2000. január hó 7. napjain, **dr. B. Zs.** pedig 1999. augusztus hó 23. napján végezte, mind a rendelőintézet alkalmazottjaként. **Dr. P. M.** magánrendelésen 1998. november hó 26. napján kezelte a felperest.

A felperes 2004. február hó 20. és 2005. február hó 3. napjain kelt, a **"D"** Kórház és Rendelőintézet Igazgatóságához címzett levelében kérte az 1999. július hó 30. és augusztus hó 2. napjain, az 1999. október közepétől december közepéig, az 1998. november hó 25. napján, az 1999. szeptember hó 6. és 2000. január hó 7. napjain, az 1999. augusztus hó 23. napján és augusztus hónap végén végzett fogászati kezelésével kapcsolatos teljes orvosi dokumentáció másolatának kiadását, amit az alperes jogelődje csak az 1998. november hó 25., 1999. július hó 30. és augusztus hó 2. napjain végzett kezelésekkal kapcsolatban teljesített.

Az alperes jogelődje az egészségügyi dokumentációt a **"D"** Kórház és Rendelőintézet pincéjében a földön, egymásra felhalmozva tárolta, ahol 2001. június hó 27. napján csőtörés miatt beázás történt, és ennek következtében az ott tárolt iratok jelentős része tönkrement.

A felperes a keresetében az alperest elsődlegesen az 1999. július hó 30. és augusztus hó 2. napjain, az 1999. október közepétől december közepéig, az 1998. november hó 25., 1999. szeptember hó 6. és 2000. január hó 7., valamint az 1999. augusztus hó 23. napjain és augusztus hónap végén történt fogászati kezelésével kapcsolatos orvosi dokumentáció kiadására kérte kötelezni. Vagylagosan annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az orvosi dokumentáció megismeréséhez való jogát, mert nem biztosította az összes kezelést magába foglaló iratok megtekintését, az orvosi dokumentumok megismerését, ezzel személyhez fűződő jogsértést követett el. Kérte annak a megállapítását is, hogy az alperes megsértette az orvosi dokumentáció őrzésére és az orvosi dokumentumok vezetésére vonatkozó kötelezettségét, továbbá az orvosi titoktartási kötelezettségét, ez utóbbit azzal, hogy nem dokumentálta, hová kerültek a kért orvosi adatokat tartalmazó orvosi iratai és nem igazolta hitelt érdemlően azok megsemmisülését, így nem követhető nyomon az orvosi iratok sorsa. A személyhez fűződő jogának megsértésére tekintettel 200 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte elsősorban azért, mert a felperes által hivatkozott valamennyi kezelés magánpraxisban történt, így a magánpraxist folytató fogorvosok minősülnek adatszolgáltatónak. Amúgy is részben kiadta az orvosi dokumentációt, részben pedig azok megsemmisültek, továbbá biztosította az orvosi dokumentáció megismerésének a lehetőségét a felperes számára.

Az elsőfokú bíróság a 21.P.22.291/2006/73. szám alatt meghozott ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jogát a rá vonatkozó orvosi dokumentáció megismeréséhez, valamint a felperesre vonatkozó orvosi dokumentációval kapcsolatos őrzési kötelezettségét. Megállapította továbbá, hogy az alperes megsértette a felperes 1998. november 25., 1999. július hó 30. és augusztus hó 2. napjain végzett fogorvosi kezelésével kapcsolatos dokumentációs kötelezettségét, ezt meghaladóan viszont a felperes keresetét elutasította. A felperes fellebbezése folytán a Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.668/2009/5. szám alatt meghozott részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette, annak nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részét helybenhagyta, és az iratokat azzal küldte vissza, hogy a 2000. január hó 7. napján történt kezeléssel kapcsolatos iratok kiadása iránt előterjesztett kereseti kérelem tárgyában is döntenie kell.

A felperes az így folytatott eljárásban a kereseti kérelmét teljes terjedelmében fenntartotta, az alperes pedig továbbra is a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 21.P.22.291/2006/99. szám alatt meghozott ítéletében a felperes kereseti kérelmét a 2000. január hó 7. napján végzett fogorvosi kezelésre vonatkozó iratok kiadása tekintetében elutasította és ezt meghaladóan a pert megszüntette. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10 000 Ft perköltséget.

A Debreceni Ítéltábla a felperes fellebbezése folytán a Pf.I.20.554/2010/4. szám alatt meghozott ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A határozat indokolásában a per megszüntetésének indokát - amit az elsőfokú bíróság az ítélt dologra hivatkozással a Pp. 157. §-a (1) bekezdésének a) pontjában jelölt meg - annyiban pontosította, hogy a Pp. 157. §-ának a) pontja alapján került megszüntetésre a fenti részben a per, méghozzá a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontjára utalással; tekintettel a Pp. 229. §-ának (1) bekezdésére is, mivel a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

A felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a Legfelsőbb Bíróság a Pfv.IV.20.698/2011/7. számú részítéletével a jogerős ítéletet az első fokú ítéletre is kiterjedően a permegszüntetés és a perköltség vonatkozásában hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította, míg a 2000. január hó 7. napi fogorvosi kezelésre vonatkozó iratkiadás iránti kereseti kérelem tekintetében a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A határozat indokolása szerint a jogerős ítéletből egyértelműen megállapítható volt, hogy a per megszüntetésére a felperes eredetileg előterjesztett kereseti kérelmeinek mely részében került sor. A jogerős részítélet alapján csak a 2000. január hó 7. napi kezeléssel kapcsolatos iratok kiadása iránti kereset tárgyában kellett döntést hoznia a bíróságnak, a többi kereseti kérelem ítélt dolognak minősült, ezért a többi dátum szerint megjelölt fogorvosi kezeléssel kapcsolatos dokumentáció kiadása és a jogsértés megállapítása iránti kereset tárgyában került megszüntetésre a per. Az eljárás korábbi szakaszában a bíróság nem határozott a 2000.

január hó 7. napi iratokkal kapcsolatban, így sem azok kiadása, sem az ezzel összefüggésben előterjesztett személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása iránti kereset tárgyában. Mivel az ezen dokumentáció kiadása iránti kérelmet az elsőfokú bíróság nem ítélte alaposnak, a másodlagosan előterjesztett jogsértés megállapítása iránti kereset tárgyában érdemi döntést kellett volna hoznia a per megszüntetése helyett, s a per megszüntetésének helytállóságát ítél dologra hivatkozással a jogerős ítélet sem állapíthatta volna meg. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak érdemben kell vizsgálnia a felperes másodlagosan előterjesztett, a jogsértés megállapítása iránti keresetének megalapozottságát, valamint az eljárást lezáró ügydöntő határozatban a felek részéről felmerült perköltségről is rendelkeznie kell.

A felperes 2010. október hó 11. napján előterjesztett keresetében a Miskolci Városi Bíróságon folyt P.25.576/2000. számú perrel érintett orvosi dokumentáció hiánya miatt kártérítés megfizetését kérte. A keresetlevelet a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a 13.P.20.544/2011/6. szám alatti végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasított, melyet a Debreceni Ítéltábla a Pf.I.20.614/2011/2. szám alatt helybenhagyott.

A felperes a közjegyzőnél 31019/Ü/30056/2012. számon fizetési meghagyás kibocsátását kérte az alperessel szemben 11 500 Ft vagyoni kártérítés megfizetése iránt; az alperes ellentmondást terjesztett elő, ám a közjegyző az eljárás perré alakulásának tényét az első fokú ítélet meghozatalakor még nem állapította meg.

A felperes végső formában fenntartott kereseti kérelmében elsődlegesen és újfent valamennyi egészségügyi dokumentáció kiadására kérte kötelezni az alperest, értve ezalatt **dr. K. Á.** részéről 1999. július hó 30. és augusztus hó 2. napjain, **dr. Sz. Zs.** részéről 1999. október közepétől december közepéig, **dr. P. M.** részéről 1998. november hó 25. napján, **dr. A. E.** részéről 1999. szeptember hó 6. és 2000. január hó 7. napjain, valamint **dr. B.Zs.** részéről 1999. augusztus hó 23. napján és augusztus hó végén végzett fogászati kezeléssel kapcsolatos orvosi dokumentációt.

Vagyilagosan annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az orvosi dokumentáció megismeréséhez való jogát, mert nem biztosította a kezelésére vonatkozó valamennyi irat megtekintését és az orvosi dokumentumok megismerését. Kérte annak megállapítását is, hogy az alperes megsértette a dokumentáció őrzésére vonatkozó kötelezettségét is, miáltal az orvosi titoktartási kötelezettségének sem tett eleget, mert nem dokumentálta, hová kerültek az általa kiadni kért adatokat tartalmazó orvosi iratok és nem igazolta hitelt érdemlően, hogy azok valóban megsemmisültek, miáltal az orvosi iratok sorsa nem követhető nyomon. Végezetül annak megállapítását is kérte, hogy az alperes a kezeléséről készült orvosi dokumentáció nem megfelelő vezetésével megsértette a személyhez fűződő jogát. Ezen személyhez fűződő jogsértések miatt 200 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kérte kötelezni az alperest, valamint a **dr. Sz. Zs.**-féle dokumentáció hiánya miatt vagyoni kárként 11 500 Ft tőke és annak 2001. március hó 1. napjától járó késedelmi kamatai megfizetését is követelte. A pernyertesség-pervesztesség arányától függetlenül 2 842 Ft és annak 2007. október hó 1. napjától járó késedelmi kamatai megfizetésére is kérte kötelezni alperest, mert annak rosszhiszemű magatartása - a valóságtól eltérő nyilatkozata - miatt leveleznie kellett.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság az 5. sorszám alatt meghozott ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesnek a 2007. (helyesen 2000.) január hó 7. napi orvosi dokumentáció megismeréséhez való jogát és ugyanezen dokumentumra vonatkozó őrzési kötelezettségét. Ezt meghaladóan a felperesnek a 2007. (helyesen 2000.) január hó 7. napi orvosi dokumentációval összefüggő személyiségi jogsérelemre és nem vagyoni kártérítésre, valamint 11 500 Ft vagyoni kártérítésre vonatkozó keresetét elutasította, míg a pert ezt meghaladóan megszüntette. A felperest 14 815 Ft perköltség alperes javára történő megfizetésére kötelezte, s megállapította, hogy a le nem rótt kereseti illetéket és a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Határozatának indokolása szerint a fentiekben megjelölt orvosi dokumentáció kiadására, valamint a 2000. január hó 7. napi fogorvosi kezelés kivételével a fogorvosi kezelésekre vonatkozó dokumentáció ki nem adásából fakadóan a felperest ért személyiségi jogsértés megállapítására és az ezekkel összefüggésben érvényesített nem vagyoni kártérítésre irányuló kereseti kérelem már jogerősen elbírálásra került (Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.668/2009/5.idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha megállapítható, hogy a felek között ugyanabból a ténybeli alapból származó, ugyanazon jog iránt - akár ugyanazon bíróság, akár más bíróság előtt - a per már folyamatban van, vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak (229. §). A Pp. 229. §-ának (1) bekezdése szerint a keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalapból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már, Pf.I.20.554/2010/4., Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV. 21.334/2010/11., Pfv.IV.20.698/2011/7.).

A Pp. 157. §-ának a) pontja értelmében a bíróság a pert megszünteti, ha a keresetlevelet már a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének a-h) pontjai alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania. A Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontja alapján a bíróság a keresetlevelet elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).

Az elsőfokú bíróság ezért a Pp. 157. §-ának a) pontja alapján a fenti jogerős ítéletekkel már elbírált kereseti kérelmek tekintetében a pert megszüntette, miáltal az érdemi döntés csak a 2000. január hó 7. napján zajlott fogorvosi kezelésre vonatkozó dokumentáció hiánya miatti vagylagos kereseti kérelemre terjedhetett ki.

A 2000. január hó 7. napi orvosi dokumentáció - az annak kiadására irányuló kereseti kérelmet elbíráló jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint - az alperes pincéjében 2001. június hó 27. napján történt beázás alkalmával megsemmisült, méghozzá az alperesnek felróhatóan.

Az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 3. §-ának p) pontja szerint egészségügyi dokumentáció az egészségügyi szolgáltatás során az egészségügyi dolgozó tudomására jutó, a beteg kezelésével kapcsolatos egészségügyi és személyazonosító

adatokat tartalmazó feljegyzés, nyilvántartás vagy bármilyen más módon rögzített adat, függetlenül annak hordozójától vagy formájától.

Az Eütv. 24. §-ának (1) bekezdése szerint a beteg jogosult megismerni a róla készült egészségügyi dokumentációban szereplő adatait, illetve joga van ahhoz, hogy - a 135. §-ban foglaltak figyelembevételével - egészségügyi adatairól tájékoztatást kérjen. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdésének a-c) pontjai értelmében a beteg jogosult a gyógykezeléssel összefüggő adatainak kezeléséről tájékoztatást kapni, a rá vonatkozó egészségügyi adatokat megismerni és az egészségügyi dokumentációba betekinteni, valamint azokról saját költségére másolatot kapni.

Az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről szóló 1997. évi XLVII. törvény 6. §-a alapján az egészségügyi és személyazonosító adatok kezelése és feldolgozása során biztosítani kell az adatok biztonságát véletlen vagy szándékos megsemmisítéssel, megsemmisüléssel, megváltoztatással, károsodással, nyilvánosságra kerüléssel szemben, továbbá, hogy azokhoz illetéktelen személy ne férjen hozzá. Szintén ezen törvény 30. §-ának (1) bekezdése szerint az egészségügyi dokumentációt - a képalkotó diagnosztikai eljárással készült felvételek, az arról készített leletek, valamint a (7) bekezdés kivételével - az adatfelvételtől számított legalább 30 évig, a zárójelentést legalább 50 évig kell megőrizni. Ha a további nyilvántartás nem indokolt, a nyilvántartást meg kell semmisíteni.

Az alperes kötelezettsége volt a felperes 2000. január hó 7. napi fogorvosi kezelése során keletkezett dokumentáció őrzése, amelyet az elsőfokú bíróság megállapítása szerint neki felróhatóan megszegett.

A felperesnek az Eütv. 24. §-ában rögzített személyhez fűződő joga a róla készült orvosi dokumentációk megismerése, amely jog a Ptk. 75. §-ának (1) bekezdése szerint védett, s amelynek megsértése esetén az alperesi állásponttal szemben helye van megállapításnak a Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján. Emiatt az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesnek a 2007. (helyesen 2000.) január hó 7. napi orvosi dokumentáció megismeréséhez való jogát.

A Pp.164. §-ának (1) bekezdése értelmében a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az alperes, illetőleg alkalmazottai az orvosi titoktartási kötelezettségüknek nem tettek eleget, ami miatt sérült a felperesnek az orvosi titokhoz való joga. Azt is neki kellett volna bizonyítani, hogy az alperes jogellenes magatartásával okozati összefüggésben őt kár érte. A felperes csak feltételezte az orvosi titok megsértését, de azt bizonyítani nem tudta, továbbá a nem vagyoni kárát abban jelölte meg, hogy a peres eljárás elhúzódása okozott számára kárt.

A 34/1992. (VI. 1.) AB határozat szerint a személyhez fűződő jog megsértése esetén a nem vagyoni kárnak a személyhez fűződő jogsérelem mértékéhez kell igazodni és olyannak kell lenni, hogy az alkalmas legyen a személyhez fűződő jogsérelem kiküszöbölésére. A felperes nem bizonyította a perben olyan károsodást, amelyhez nem vagyoni kárpótlás

megállapítása szükséges lenne. A peres eljárás elhúzódására alapozott nem vagyoni kártérítés iránti igénye az alperesnek nem is volt felróható.

A 2010. október hó 11. napi kereset kiterjesztését a felperes felhívás ellenére sem pontosította, amelyre nézve maga adta elő, hogy annak tárgyában már fizetési meghagyásos eljárás van folyamatban, ezért az elsőfokú bíróság ezen vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelmet is elutasította.

A felperes által kért 2 847 Ft perköltségben a Pp. 80. §-ának (2) bekezdése szerint az alperes nem volt marasztalható, mert rosszhiszeműsége nem volt megállapítható.

A felperes a dokumentumok kiadása, az orvosi titoktartás megsértése, valamint a nem vagyoni kártérítés tárgyában pervesztes lett, míg az alperes őrzési kötelezettségének megsértése, két kezelés tekintetében a dokumentálási kötelezettség megsértése, valamint az orvosi adatok megismeréséhez fűződő jogának megsértése vonatkozásában pernyertes lett. Emiatt a felperes pernyertessége 1/3, az alperes pernyertessége pedig 2/3 részben állapítható meg. A Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján a nagyobb részben pernyertes alperest 2/3 részben megilleti a jogi képviselővel felmerült, és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (2) bekezdése alapján számított 11 665 Ft + 3 150 Ft áfa, azaz 14 815 Ft ügyvédi munkadíj, melynek megfizetésére a felperes köteles. A le nem rótt kereseti illetéket az állam viseli a felperes személyes költségmentessége és az alperes személyes illetékmentessége folytán, ahogy a pártfogó ügyvéd díját is a felperes személyes költségmentessége miatt.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával a keresetének történő helyt adást és a per megszüntetésének a mellőzését, másodsorban pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését, valamint az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára való utasítását kérte. Állította, hogy nem terjesztette ki a keresetét a korábban már elbírált kérelmeire, ezért nem is kellett volna ezek tekintetében a pert megszüntetni. Kifogásolta, hogy nem kapott egyediesített tájékoztatást a bizonyításra szoruló tényekről, az elsőfokú bíróság a tényállást nem tárta fel, nem tett eleget az indokolási kötelezettségének és a vagyoni kárigényét nem vizsgálta. Sérelmezte a perköltség fizetésére történő kötelezését, mert a felek pernyertessége közel azonos volt. Változatlanul igényt tartott 2 842 Ft perköltségre, mert az az alperes rosszhiszemű magatartása miatt merült fel, továbbá 9 335 Ft eddig felmerült perköltségének a megfizetését is igényelte. A 11 500 Ft vagyoni kárigényével összefüggésben hivatkozott arra, hogy annak tárgyában a Miskolci Városi Bíróság a közjegyzői eljárást követően a pert megszüntette.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte lényegében annak helyes indokai alapján.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 253. §-ának (3) bekezdésére figyelemmel fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróság ítéletének a keresetnek részben helyt adó rendelkezését. A felperes fellebbezését kisebb részben találta alaposnak.

Mindenekelőtt annyiban pontosítja az ítélet tábla az első fokú ítéletnek mind a rendelkező, mind pedig az indokolási részét, hogy az érdemi döntés alapját nem a 2007. január hó 7. napi, hanem a 2000. január hó 7. napi fogorvosi kezelés képezte - ez nyilvánvaló elírás volt az elsőfokú bíróság részéről. A többi kereseti kérelem vonatkozásában említett, azokat már jogerősen elbíráló határozatok száma helyesen a Legfelsőbb Bíróság vonatkozásában a Pfv.IV.20.698/2011/7. volt (a Pf.IV.20.698/2011/7. helyett), a Debreceni Ítélet tábla esetében pedig ez a szám a Pf.I.20.554/2010/4. volt (a Pfv.I.20.554/2010/4. helyett). Ezen pontosítások mellett az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, ám abból részben helytelen jogi következtetéseket vont le.

A 2000. január hó 7. napján történt fogorvosi kezelés dokumentációjával összefüggésben az azok megismeréséhez fűződő személyiségi jog megállapításán túli személyhez fűződő jog megsértésének megállapítására és az ezek miatti nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló kereseti kérelmek megalapozottan kerültek elutasításra az elsőfokú bíróság részéről, ezért e vonatkozásban az ítélet tábla az első fokú ítéletet a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta. A döntés indokaira mindössze visszautal, amelyekkel maga is egyetértett, s azokat ehelyütt megismételni nem kívánja. Az indokolást annyiban helyesbíti csupán, hogy az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 3. §-ának nem a c), hanem a p) pontja határozza meg az egészségügyi dokumentáció fogalmát. Alaptalan volt a felperesnek a fellebbezésében előadott azon kifogása, hogy nem kapott egyediesített tájékoztatást a bizonyításra szoruló tényekről, ugyanis részére az elsőfokú bíróság a szükséges és egyediesített tájékoztatást megadta, így legutóbb a megismételt eljárásban a 2. sorszám alatt. Megjegyzi azt is, hogy a felperes csak általánosságban hivatkozott a tájékoztatási kötelezettség megsértésére, de nem jelölte meg azt a konkrét bizonyításra szoruló tény, amellyel összefüggésben a szükséges tájékoztatás elmaradt, ami miatt nem került lefolytatásra valamely releváns bizonyítás, s ami végső soron a részleges pervesztességét eredményezte.

A felperes a keresetét 2012. február hó 8. napján terjesztette ki 11 500 Ft vagyoni kár megtérítésére, amely időpontban ugyanebben a tárgyban már folyamatban volt **dr. M. M.** közjegyző előtt a 31019/Ü/30056/2012. számon a fizetési meghagyásos eljárás, ami az alperes - ott kötelezett - 2012. január hó 31. napján előterjesztett ellentmondása folytán perré alakult (Pp. 315. §-ának (1) bekezdése).

A Pp. 130. §-a (1) bekezdésének d) pontja értelmében a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha megállapítható, hogy a felek között ugyanabból a ténybeli alappól származó ugyanazon jog iránt - akár ugyanazon bíróság, akár más bíróság előtt - a per már folyamatban van (128. §), vagy annak tárgyában már jogerős ítéletet hoztak (229. §). A Pp. 157. §-ának a) pontja alapján a bíróság a pert megszünteti, ha a keresetlevelet már a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének a-h) pontjai alapján idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani.

Az előbb idézett rendelkezésekből kitűnően az elsőfokú bíróság a 11 500 Ft vagyoni kártérítés iránti kereset tárgyában nem dönthetett volna érdemben, hanem a tekintetben is meg kellett volna szüntetnie a pert. Mivel ezt elmulasztotta, ezért az ítélet tábla a Pp. 251.

§-ának (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a részben hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette. Ezt nem befolyásolta az a körülmény, hogy a felperes által a fellebbezésének kiegészítésében előadottak szerint utóbb a 11 500 Ft vagyoni kártérítés iránti pert a Miskolci Városi Bíróság megszüntette, mert döntő jelentőséggel a másik eljárásnak a kereset kiterjesztésének időpontjában való folyamatban léte bírt.

A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.IV.20.698/2011/7. szám alatti részítéletében a jogerős ítéletet az első fokú ítéletre is kiterjedően többek között a permegszüntetés vonatkozásában helyezte hatályon kívül. Abban az eljárásban - ami az elsőfokú bíróság előtt a 21.P.22.291/2006. (a 73. sorszám alatti részítéletének meghozatalát követően) és a Debreceni Ítéltábla előtt a Pf.I.20.554/2010. szám alatt volt folyamatban - a felperes a kereseti kérelmét változatlanul fenntartotta az elsőfokú bíróság által a 21.P.22.291/2006/73. szám alatt meghozott részítéletével és a Debreceni Ítéltábla által a Pf.I.20.668/2009/5. szám alatt meghozott részítéletével már jogerősen elbírált kereseti kérelmei vonatkozásában is. Az ezen ítélt dolognak minősülő kereseti kérelmek - mivel az azok tekintetében a pert megszüntető ítéleti rendelkezések az előbb említettek szerint hatályon kívül helyezésre kerültek - változatlanul előterjesztettek és elbírálásra váróak voltak. Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a megismételt eljárásban a felperes ezen kereseti kérelmeitől nem állt el, azokat nem vonta vissza, ami miatt azok tárgyában neki döntést kellett hoznia. Ez meg is történt, ezért a felperes alaptalanul kifogásolta a jogerős elbírálást követően újból előterjesztett kereseti kérelmei tárgyában a per (ismételt) megszüntetését. Ezen döntés megalapozottsága tekintetében az ítéltábla csupán visszautal az első fokú ítélet indoklására azzal a pontosítással, hogy a Pp. 157. §-a nincs bekezdésekre tagolva, ezért a per megszüntetésére helyesen a Pp. 157. §-ának a) pontja alapján került sor.

A felperes által a pervesztességétől függetlenül igényelt 2 842 Ft perköltséggel összefüggő fellebbezés megalapozott volt.

A Pp. 80. §-ának (2) bekezdése szerint az a fél, aki egyes perbeli cselekményeket sikertelenül végez, vagy egyes perbeli cselekményekkel indokolatlanul késedelmeskedik, avagy valamely hatánapot vagy határidőt mulaszt, vagy más módon felesleges költségeket okoz, az ebből származó költségeinek megtérítését pernyertessége esetén sem igényelheti, illetőleg az ellenfél ebből eredő költségeinek megtérítésére a per eldöntésére való tekintet nélkül kötelezhető.

Az alperes érdemi védekezésének a részét képezte az arra történő hivatkozás, hogy a felperes által hivatkozott valamennyi kezelés magánpraxisban történt, így a magánpraxist folytató orvosok minősülnek adatszolgáltatónak. Ez az alperesi állítás valótlan volt, amelyről az alperes is tudott vagy kellő gondosság mellett tudnia kellett volna. Emiatt a felperes kiterjedt levelezésre kényszerült a kezelését végző orvosokkal és a különböző hatóságokkal, amely tény a 21.P.22.291/2006/71. sorszám alatt becsatolt postai könyvelt küldemények feladóvevényeinek másolatával igazolta. Ez a költség - mint a felperes célszerű és jóhiszemű pervitelével kapcsolatban felmerült költség - a Pp. 75. §-ának (1) bekezdése szerint perköltségnek minősült, ami az alperesnek a legalábbis gondatlanságból

megtett valótlan tartalmú nyilatkozatával feleslegesen merült fel, így ő annak megtérítésére a per eldöntésére való tekintet nélkül köteles.

Az érdemben elbírált kereseti kérelmek vonatkozásában az ítélet tábla is egyetért a pernyertesség - felperesre terhesebb - 1/3-2/3 arányú meghatározásával (a jogsértés megállapítása iránti kereset csak részben vezetett sikerre, részben elutasításra került, míg a nem vagyoni kártérítés iránti kereset alaptalan volt). Az alperes javára járó ügyvédi munkadíj viszont nem a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának az elsőfokú bíróság által felhívott (2) bekezdésén, hanem - lévén a pertárgy értéke nem állapítható meg - helyesen a (3) bekezdésén alapult. Eszerint a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5 000 Ft, de legalább 10 000 Ft. Mivel a jogerős ítéletnek a perköltségre vonatkozó része is hatályon kívül helyezésre került, ezért az alperes oldalán a jogi képviselő által kifejtett tevékenységével arányos és lényegesen nagyobb összegű perköltség megállapításának lett volna helye. Az alperes a perköltség miatt nem terjesztett elő fellebbezést, így értelemszerűen annak felemelésére sem kerülhetett sor, viszont annak leszállítására sem látott ez előbb kifejtettek miatt módot az ítélet tábla azon fellebbezési érvelés ellenére, hogy a felperes részleges pernyertessége folytán a javára is kell perköltséget elszámolni.

Ennek megfelelően csupán 2 842 Ft az az összeg, aminek a megtérítésére a felperes - a per eldöntésére való tekintet nélkül - igényt tarthat, ezért ezzel csökkentette az ítélet tábla az alperes javára megállapított elsőfokú perköltség összegét. Ezen 2 842 Ft után késedelmi kamat nem volt elszámolható, mert az csak az esedékességet követően jár (Ptk. 298. §-ának a) pontja és a Ptk. 301. §-ának (1) bekezdése), amiről a perköltség tekintetében az annak megfizetésére vonatkozó döntés hiányában nem lehet szó. Az ítélet tábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság nem szabott meg teljesítési határidőt a perköltség vonatkozásában, ezért ebben a részben a szükséges korrekciót a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel megtette.

A leírtak alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezett részét a vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasító részében a Pp. 251. §-ának (1) bekezdése szerint hatályon kívül helyezte és ebben a részben a pert megszüntette, a keresetet elutasító és a pert megszüntető részében a szükséges évszámbeli pontosítással helyben hagyta, a felperes által fizetendő perköltség összegét leszállította, valamint mellőzte a pártfogó ügyvéd díjának viselésére vonatkozó rendelkezést (mivel az elsőfokú bíróság előtt a felperes személyesen járt el, míg a jogorvoslat során eljáró bíróságok a pártfogó ügyvéd díjának viseléséről már rendelkeztek), ez utóbbiakat a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján.

A felperes a fellebbezési eljárásban nagyobb részben - a per fő tárgya tekintetében teljesen - pervesztes lett, ezért a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése értelmében köteles a jogi képviselővel eljáró alperes részére perköltséget fizetni. Ennek összegét az ítélet tábla a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-ának (3) és (5) bekezdései, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján határozta meg; a teljesítési határidő a Pp. 217. §-ának (1) bekezdésén alapul. A le nem

rótt fellebbezési eljárási illeték a felperes személyes költségmentessége okán a költségmentesség bírósági eljárásban való alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és a 14. §-a alapján az állam terhén marad. A felperest képviselő pártfogó ügyvéd díjának viseléséről az ítélőtábla a felperes pervesztességére tekintettel rendelkezett a Pp. 87. §-ának (2) bekezdése szerint, azt az állam viseli a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény 11/A. §-ának (2) bekezdése alapján.

Debrecen, 2012. október hó 8. napján

dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. a tanács elnöke, dr. Bakó Pál sk. előadó bíró, dr. Veszprémy Zoltán sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő